

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LII (46)

Štev. (Nº) 7

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

11 de marzo - 11. marca 1993

Imamo dovolj moči!

Znano je dejstvo, da je osnova človeške skupnosti najprej družina. To velja tako kot za fizično tudi kot politično dejstvo. Otrok se rodi v družini, tam dobi prvo vzgojo, tam se mu ostvari najgloblja osnova njegovega bitja.

Toliko bolj velja to za nas zdomce, ki tu živimo svoje posebno — slovensko življenje v okolju, ki je drugačno. Gotovo dobi mladi otrok prvo slovensko zavest v krogu svoje družine, kjer je vsaj večinoma slovenščina njegov materin jezik. V slovenščini se nauči prvih molitev, prvi prijatelji so tudi enako kot sam slovenskega porekla.

Ko malo odraste, pa mu postane družina premajhna, mu ne more nuditi več vsega, kar potrebuje za svet. Tako tudi velja za slovenski svet. Zato pa so šole, ki otroku odpro nov pogled, mu dajejo večjo informacijo in ga dalje vzgajajo. Tudi slovenske šole imajo to poslanstvo. Te šole, ki te dni pričenjajo s svojim delom, so naš največji zaklad, obenem pa tudi naš največji ponos. V teh letih, ko smo bili odrezani od osrednje Slovenije, smo v sebi našli dovolj moči in volje, da smo ustanovili šole, jih razvijali in nadaljevali, vzgajali učitelje, pa tudi starši so sodelovali in pošiljali včasih z

mnogimi žrtvami svoje otroke, da bi si privzgojili še več slovenstva.

Sedaj, ko je Slovenija samostojna in je komunizem propadel ter vsaj na papirju ni več nesoglasja med našim načinom in pojmovanjem vrednot ter osrednjim v Sloveniji, bi se morali stiki med nami po svetu in pod Triglavom na široko odpreti. Ni vse tako. Učne knjige, ki jih sedaj — lani — izdajajo v Sloveniji, so še vedno polne rdeče ideologije, partizanskega hvalisanja in zamolčevanja vernih kulturnikov. Ni Balantiča, kaj šele zdomcev! O zgodovinskih knjigah naj raje molčim.

To nas sicer prizadene, a ne uniči. Naš pouk, ki je zdržal desetletja oddaljenosti, se lahko nadaljuje v pravi smeri, saj imamo dovolj moči in sposobnosti in mladih voditeljev. Upajmo, da se bodo doma razmere uredile, da bomo lahko skupaj nadaljevali z delom za širjenje slovenske zavesti v mladih potomcih slovenskih beguncev oziroma izseljencev, da bodo tako s polno zavestjo lahko delovali, da so tudi popolni Slovenci in jih ne bo sram priti v Ljubljano, da bodo lahko tam nadaljevali svoje življenje, saj so bili tam vedno duhovno doma.

TD

„Zveza borcev“ obtožuje Stanislava Klepa

1. avgusta lani je Stanislav Klep, pobudnik pravih dejanj okoli Lipe sprave na Žalah, v Delu med drugim napisal, da je bila pri osamosvajanju borčevska organizacija zelo mlačna, protislovenska, da so bili v njej številni člani jugoslovanske vojske.

Tožitelji, trije člani zveze, sedaj sodnijsko očitajo Klepu, da se je spravil na zvezo združenj borcev NOB, kar bi bilo po njihovo napad na herojsko dobo NOB in vsega slovenskega naroda.

Sredi februarja je na sodni obravnavi Klep takoj vložil protitožbo zaradi kaznivih dejanj žaljive obdolžitve. Borci so zahtevali opravičilo Klepa v Delu in plačilo vseh stroškov, na kar Klep ni pristal. Kot dokazno gradivo za svoje trditve je predložil intervju s predsednikom borcev Bogom Gorjanom v Mladini, v katerem se je ta zelo žaljivo opredelil do tragedije na Rogu in Teharjah, pravtako v Delu, kjer je razvidno, da je borčevska organizacija postavila čudne pogoje za izvedbo plebiscita, in še vrsto drugih raznih člankov številnih oseb in organizacij kakor tudi nekatere svoje članke, v katerih se jasno vidi vso žalostno vlogo borčevskih organizacij glede narodne sprave in slovenske osamosvojitve.

Te dni se bo razprava nadaljevala.

Posredoval Vinko Levstik

Komunisti se združujejo

Nekoliko hitreje od združevanja desno orientiranih strank teče združevanje leve. Na tiskovni konferenci Združene liste so tako predstavili projekt združevanja strank njihove usmeritve v skupno stranko. Ta zaenkrat nosi delovno ime Združena socialdemokracija Slovenije, formalno pa naj bi nastala na združitvenem kongresu omenjenih strank, ki bo predvidoma marca.

Zanimiva je zgodovina imena komunistične stranke. Najprej so se imenovali Komunistična partija, nato so se malo osvobodili sovjetskega vzorca in se preimenovali v Zvezo komunistov. Takoj po polomu komunističnih režimov so se olepšali in sramežljivo skrili za imenom SDP — stranka družbene prenove; pozneje so iz istih začetnic skovali ime Socialdemokratska prenova, na zadnjih volitvah so se odpovedali še temu imenu in ustvarili Združeno listo, sedaj pa skušajo sestaviti novo stranko in novo ime Združena socialdemokracija Slovenije. Pač nimajo uspeha in mislijo, da bodo z novim imenom dobili tudi nov obraz.

Ob združevanju bi morali spregovoriti o še eni volilnih porazih, socialistični stranki, eni od naslednic komunistične stranke. Govorili naj bi o treh ponudbah (Socialdemokratske stranke, Združene liste in LDS), vendar so pogovori odpadli. Po besedah predsednika stranke Viktorja Žaklja jim namreč ni uspelo opravičiti vseh pogovorov, ki naj bi bili potrebni za takšno odločitev, kot je združevanje strank.

Razstava taboriščnega tiska v letih 1945-1949

Ta razstava je bila odprta v soboto, 6. marca v Zavodu sv. Stanislava v Šentvidu, Ljubljana. Razstavo je organiziral raziskovalni inštitut Studia Slovenica, ki ga vodi dr. Janez Arnež, p. p. 28, 261210 Ljubljana-Šentvid. Odprta bo en teden, že zdaj pa so mnogi izrazili željo, da bi postala stalna zbirka. Obsega okoli 300 naslovov, od kuharskega do skavtskega priročnika, od slovarja do pesmarice, od učbenikov do povesti. Istočasno so razstavljeni nekateri bogoslužni predmeti, izdelani iz aluminijastih avionskih ostankov (monštranca, jaslice itd.). Posebno pozornost pa pritegne prav tako v begunstvu izdelana kopija brezjanske Marije Pomagaj.

Obenem je izšel razstavljeni katalog v slovenskem in angleškem jeziku z uvodno pesmijo Erika Kovačiča Begunski sveti

večer ter Besedo ob odprtju dr. Janeza Arneža.

Razstava je bila odprta z uvodnim nagovorom dr. Andreja Vovka, recitacijo, samospevom Marjana Štefanciča in venček koroških pesmi, ki jih je številnim obiskovalcem zapel madinski pevski zbor iz Polhovega Gradca.

Že to jesen se obeta obširna razstava slovenskega tiska v Argentini po drugi svetovni vojni. „Studia Slovenica“, društvo „Slovenija v svetu“ in „Katoliško središče Slovencev po svetu“ pa načrtujejo še druge letošnje prireditve (npr. fotodokumentarne razstave pestrega življenja naših beguncev prva leta po vojni). Vabljeni k sodelovanju!

Katoliško središče Slovencev po svetu
Janez Rihar

Zahteva po edinosti

V katoliškem tedniku „Družini“ v komentarju piše dr. Jože Kraševac (duhovnik, bibličist in štirikratni doktor znanosti) o „prekletstvu razkola in blagoslovu edinosti“. V stavku: „V nobeni ideologiji ali religiji sveta pa ni zahteva edinosti tako nujna kakor v krščanstvu,“ je komentator v Mladini našel podlago, da je dr. Kraševac označil za pripadnika „Stranke slovenske rimokatoliške Cerkve“.

Sicer pa dr. Kraševac nadaljuje: „Kakšno sliko nam ponuja strankarski pluralizem? Jedro slovenskih kristjanov se odloča predvsem za krščanske demokrate ali ljudsko stranko. Toliko bolj je tragično, da nekateri voditelji ljudske stranke s popolno nepričljivimi argumenti zavirajo združitev obeh strank, čeprav je veliko članov na obeh straneh naklonjena temu idealu, krščanski demokrati so pa odprti za različne modele združitve in skupnega

nastopa... Zakaj bi pri nas moral vladati strankarski razkol, ko pa je Cerkev mnogo bolj enotna kakor v mnogih drugih državah? Med kolegi teologi, drugimi duhovniki in laiki opažam nepopisno razočaranje nad ravnanjem zgornjega dela voditeljev ljudske stranke. V tujini se ne morejo načuditi naši needinosti... Treba je dvigniti glas in neprestano opozarjati na zgodovinsko odgovornost.

Ustrezen odgovor pravičnosti je, da neodgovorne „voditelje“ ljudstvo brez debate pusti na hladnem... Razvoj dogodkov jasno kaže, da slovenski narod in Cerkev čakajo težke preizkušnje. Doba zmagoslavnih procesij je minila, postni čas postaja stalnica; na mestu je le „potrto srce“ in sporkorni sprevodi. Samo v takšnem razpoloženju je Bog reševal izraelski narod s tem, da je obujal voditelje kakor sta Mojzes in Samuel.“

Razprava proti Levstiku končana

Razprava proti Vinku Levstiku, političnemu emigrantu in hotelirju v Gorici, ki so ga postavili na spisek vojnih zločincev, se je na sodišču v Ljubljani končala.

Nekdanji domobranec Janez Miklič, na katerega pričevanju je temeljila obtožnica, je vse svoje pričevanje prekal, češ da ga je UDBA prisilila, kaj mora povedati, če hoče ostati živ. Iz domobrantskih arhivov, ki so jih zasegli po vojni, je razvidno, da je bil leta 1944 Levstik ranjen in v bolnišnici, pozneje pa je bil na oficirskem tečaju v Ljubljani, in vse to ravno v času, ko naj bi storil storil večino kaznivih dejanj, kot so ga dolžili, npr. uboja ranjenih partizanov in civilistov.

Vsa zadeva je sedaj prišla v roke javnega tožilca, ki bo vsa pričevanja za in proti Vinku Levstiku pretehtal in preučil ter se na podlagi tega odločil za nadaljnje korake.

NOVICE S PRIMORSKE

NEL VENTO DELLA SIBILLA je italijanski naslov Rebulovega romana, ki ga je prevedla prof. Diomira Fabjana Bajc in je izšel pri Založbi tržaškega tiska konec leta.

V ČEDADU so praznovali 31. Dan emigranta. Na njem je bila poudarjena skrb tako za slovenskega emigranta iz videmske pokrajine kot za tiste, ki so ostali doma in si prizadavajo za ohranitev lastnega jezika in kulture.

KATOLIŠKI GLAS je z novim letom začel novo dobo. Novi glavni in odgovorni urednik je Dušan Jakomini, kaplan v Škedenju in obenem publicist ter kulturni delavec. Ustanovljena pa je bila Zadruga Goriška Mohorjeva; ona bo povezovala izdajanje Katoliškega glasa, otroške revije Pastirček in knjižnih zbirk Goriške družbe. Novi urednik je obljubil zvestobo načelom 45-letnega tednika, obenem pa napovedal nekatere novosti. KG bo odprl v prostorih tržaške Slovenske prosvete poduredništvo pod vodstvom Ivana Žerjala.

Tvegana širokogrudnost — iz dvojne perspektive

Val za valom beguncev s Hrvaške, Bosne in Hercegovine ter delno iz ostalih republik bivše Jugoslavije se razliva ne pretrgoma preko slovenskih mej. Po uradnih poročilih se je prvotno zateklo v Republiko Slovenijo že 80.000 beguncev, pozneje pa se je ta grozljiva številka razširila na 100.000. Zadnja poročila celo govore o 120.000 beguncev. Stanje te ogromne množice brezpravnih ljudi, ki so v hipu izgubili prav vse in si rešili le golo življenje, je pretresljivo, nepopisno tragično. Kot bivši begunci predobro razumemo vso bedo in težo begunskega življenja, saj smo jo občutili na lastni koži, a v primerjavi s to maso ljudi, je bilo naše število mnogo manjše, čeprav se nam je zdelo takrat veliko. A nas je sprejela Argentina, obsežna dežela z naravnim bogastvom in ki si je izven svetovne vojne vihere lahko nemoteno polnila državne blagajne. Zato nam je lahko brez posebnih težav na široko odprla vrata. Akoravno je Argentina potrebovala predvsem delovne moči, je sprejela tudi invalide, bolne in ostarele ljudi. To si je mogla privoščiti le dežela, živeča v polnem blagostanju, s cvetočim trgovanjem in pomanjkanjem delovnih rok. Z Republiko Slovenijo je pa povsem drugače. Ker ostajamo še vedno del slovenskega naroda in tudi že „novi“ državljani Republike Slovenije in čeravno smo se mi sami soočili z begunskimi problemi, nam ne more biti vseeno, kaj se dogaja v Sloveniji. Ko nastajajo v Sloveniji zaskrbljujoča vprašanja, kam s toliko množico beguncev, se lahko tudi zdomci upravičeno sprašujemo: Bo gospodarska zmogljivost Republike Slovenije zadostna za preskrbo tolikšne mase ljudi? Res je, da prihaja pomoč tudi od mednarodnih forumov, razne pošiljke v blagu in denarju od karitativnih organizacij različnih držav, toda potrebe za prehrano in splošno preskrbo so neprimerno večje. Vsa glavna teža leži le na Sloveniji. Po vseh

verodostojnih virih je Slovenija kljub svoji majhni zemljepisni obsežnosti sprejela največje in prekomerno število beguncev, dasi bi bila mnogo večja moralna dolžnost velikih gospodarsko razvitih, ustaljenih evropskih držav. Tudi krščanska usmiljenost ima svoje meje. Do sprejema približno 50.000 beguncev je še umljivo, prekoračen je tega števila pa lahko že prehaja na navičnost, kateri smo Slovenci radi podvrženi.

Pri vsem že navedenem masovnem begunskem prestopanju slovenskih meja se poraja zaskrbljujoče vprašanje: Se bo vsa ta ogromna množica beguncev kdaj vrnila v svoje kraje? Kaj malo verjetno! Večina se najbrž ne bo želela vrniti v opustošene, izropane domove. Našli bodo le razvaline in morda še kje zaznamovana grobišča svojcev in prijateljev. Večina bo torej le ostala v Sloveniji, s tem pa bo nastajala nova nepredvidena problematika. Dejstvo je, da je že zastrašljivo veliko število stalnih priseljencev iz južnih krajev, saj je komunistična diktatura dolga desetletja stremela za čim uspešnejše razslovenjenje Slovenije. Če dodam tovrstnemu načrtnemu priseljevanju še naraščajoče število 100.000 sedanjih beguncev, bomo dobili že itak spremenjeno — skoraj neprepoznavno Slovenijo.

Dosedanji jugo-priseljenci z nekaj izjemami zase niso še ničesar zahtevali, razen nekaj šol kot v Jesenicah, v Ljubljani in dve družbi v Kopru in v Ljubljani. Toda samo zaenkrat! Kaj pa v prihodnje? Obstaja tudi vprašanje njihove avtohtonosti. Ali je taka, kot italijanska ali madžarska? Svojega položaja trenutno še ne zaostrejuje, vendar pa je treba predvidevati te možnosti. Gre tu za ohranitev bistva slovenstva — že močno okrnjenega — z neomejenim begunskim pritokom, pa v bodoče že resno ogroženega. Slovenija je postavljena pred svojevrstne izzive, za katere si še ni dala odgovora. A slejkoprej bo morala nujno ukrepati.

Tone Šušteršič

Ofensiva contra posiciones serbias

Hay una verdadera ofensiva contra posiciones serbias para "evitar la matanza de inocentes" en los asediados enclaves de esa etnia en Bosnia oriental.

Los combates, que se repiten en la región este de Herzegovina (sur de Bosnia) con intensos bombardeos de la artillería croata contra enclaves serbios, marcaron una nueva amenaza para las negociaciones de paz en esa ex república yugoslava, ante lo cual el secretario general de las Naciones Unidas, Butros Ghail, volvió a advertir que si el diálogo fracasa habrá que obligar a las partes en conflicto mediante un despliegue masivo de tropas internacionales o de la ONU.

Los ministros de Asuntos Exteriores de la Comunidad Europea, reunidos este lunes en Bruselas, aprobaron la propuesta del mediador David Owen de otorgar a los serbios un plazo de dos semanas para aceptar el plan de la ONU, pero el terreno diplomático volvió a mostrar diferencias irreconciliables entre los serbios y musulmanes de Bosnia.

El presidente bosnio, el musulmán Alija Izetbegović, calificó como "inaceptables" los mapas propuestos por los mediadores para una nueva estructura de esa república dividida en diez provincias autónomas, y un miembro de la delegación serbio-bos-

nia adelantó que ellos tampoco aceptarían esa configuración de Bosnia Herzegovina.

El comandante militar musulmán Sefir Halilović dijo a la radio de Sarajevo (capital bosnia) que ordenó la ofensiva contra las "fuerzas serbias en Bosnia oriental para evitar que miles de mujeres niños y ancianos, personas heridas y exhaustas" cayeran víctimas de los ataques serbios que desde hace diez días se repiten.

Unidades del ejército croata lanzaron por la mañana violentos ataques de artillería contra posiciones serbias en los distritos de Trebinje, en el este de Hercegovina, y, según la agencia serbio-bosnia SRNA, los bombardeos afectaron enclaves civiles.

Pero el mrgen de dos semanas abierto ayer por los cancilleres de la CE no parece encontrar buena perspectiva en el terreno de las negociaciones directas entre las partes comprometidas.

La ronda negociadora, que comenzó hace una semana en la ONU, entró en receso el sábado sin que el presidente bosnio, Izetbegović, ni el líder serbio bosnio, Radovan Karadžić, firmaran un punto clave del de paz de Vance y Owen, consistente en los mapas territoriales de la división de Bosnia en diez provincias casi autónomas, delimitadas según criterios étnicos, geográficos y económicos.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Kot smo že v zadnji številki opisali, je nastal precej globok prepad med predsednikom Menemom in sedanjim buenosaireskim guvernerjem (bivšim podpredsednikom) Duhaldejem. In tega dejstva in vtisa ne zbrisejo niti občasne izjave, niti javni objemi, ki jih oba peronistična veljaka uprizorita od časa do časa. Boj je bil napovedan in je v polnem teku.

ISTA USODA

Ta teden je Menem, podal izjavo, ki je jasno pokazala kakšna je njegova strategija v tej zadevi. Dejal je, da če ne pride do ustavne reforme, ki bo omogočila njegovo ponovno kandidaturu za predsedniško mesto, tudi Duhalde ne bo mogel kandidirati, ker da ustava to prepoveduje. Predsednik hoče Duhaldeja prikleniti na svojo lastno usodo, češ ali oba ali nobeden. Ko bo enkrat rešen problem reforme, se lahko eden in drugi prijavita kot kandidata in tekmujeata za ljudsko približljivenost. Bistveno hoče Menem, da se Duhalde enkrat za vselej izreče, če je za ali proti reformi, in če misli ali ne misli kandidirati za predsedniško mesto.

Duhalde pa ima svoj način igre. Ne pozabimo, koliko časa je odlašal, predno je (v zadnjem hipu) potrdil svojo kandidaturu za guvernerja province. Medtem pa (kot smo omenili zadnjič) pripravlja vrsto legalnih dokazov, da se njega ustavna prepoved ne tiče, kajti med njegovo funkcijo podpredsednika in ponovno kandidaturu je pretekla celotna doba štirih let guvernerstva največje argentinske province.

Drug del Duhaldejeve igre pa je, izrabiti čas za nenehno večanje svoje politične moči znotraj stranke. K temu težijo bistra zavezništva, ki jih je navezal tako, da je dejansko nezpodbiten gospodar politične strukture stranke v provinci (ta sama predstavlja tretjino celotnega strankinega kadra), obenem pa posega tudi v druga območja, na primer v prestolnico, kjer je velik del stranke nezadovoljen zaradi direktnega predsedniškega posega, ko je določil kandidaturu Ermana Gonzáleza za prvega poslanca, sedaj pa skuša vplivati pri imenovanju ostalih kandidatnih mest. Duhalde ima v tem dobro šolo in izrablja vsako nezadovoljstvo proti Menemu znotraj stranke, da ojači moč svoje politične strukture.

MENDOŠKA VARIANTA

Sedaj pa se je pojavil z večjo silo tudi bivši mendoški guverner Octavio Bordón, sedaj senator, ki tudi širi vpliv svojega zaledja na druge province. Pripravlja svoje „izkrcanje“ v Córdoba, medtem ko je pretekli teden imel pomemben sestanek s člani vodstva „62“ sindikalnih organizacij. To je preostanek najbolj tradicionalne skupine peronističnih sindikatov, takojimenovana stara sindikalna garda, katere moči pa ni da bi prezirali. Ta skupina se nikdar ni popolnoma sprijaznila z Menemovo vlado (bolje, njegovim vladanjem), čeprav je bil prav njen vodja, Lorenzo Miguel tisti, ki je Menemu odločilno pomagal, da je premagal notranjega tekmeča Cafiera v znanih notranjih volitvah za predsedniško kandidaturu.

Stvar se zapleta. Bordón očitno špekulira z dejstvom, da bo ustavna reforma neizvedljiva in še da bo, zaradi Menemove akcije, ustavnim določbam zapadel tudi Duhalde. V tem primeru bi se njemu na široko odprla vrata predsedniške kandidature, kjer bi prodril s svojim slovesom resnega moža in uspešnega funkcionarja. Njemu v prid je šteti, glede ljudske pri-

ljubljenosti, da nikdar ni popolnoma soglašal z Menemovo politiko, da je vedno zahteval izvedbo peronističnih socialnih principov in da je svoja stališča javno branil, čeprav mu to ni koristilo v tekmovanju za oblast.

Priznati pa je treba Bordónu, da je izbra politično najboljši trenutek: predno je jasno, kaj bo z ustavno reformo. Če bo enkrat ta dokončno pokopana, se bo pojavilo nešteto kandidatov, ki se sedaj skrivajo pod masko navdušenih „reformistov“. Tedaj bo Bordón izredno prednjačil. Zanimiva pa je tudi njegova poteza zbližanja z ostanki tradicionalnega peronizma. Ima v mislih zgradbo kake „pravoverne“ fronte? Politični opazovalci občasno namigujejo na dejstvo, da je znotraj peronizma mnogo skupin, ki niso zadovoljne z „liberalizacijo“ peronistične politike. Vlada se danes namreč suče po principih konservativizma in liberalizma. Vsi, ki se temu upirajo, zapadejo opazki, da so „ostali v letu 45“. Ni jasno, koliko moči imajo te skupine in koliko ljudi, zlasti članov peronistične stranke, bi mogle pritegniti za sabo. Vzrok temu je bilo, da jih doslej nihče ni skušal organizirati. Ni bilo vodje, ovce so brez pastirja. Ima Bordón tudi ta namen? Bi bil zmožen izvesti to nalogo? S tem bi njegova moč znatno narasla.

ZAPLETI V KONGRESU

Zadeva reforme pa naletava na probleme povsod, tudi v senatu, kjer je Menem upal, da bo bliskovito potrjena. Svesti svoje vloge, senatorji nimajo nobene muje, da bi vladni osnutek hitro potrdili. In kljub temu, da ima peronizem, z nekaj zavezniki, zagotovljeno dvotretjinsko večino, se je debata o reformi šele začela. Kaj je temu vzrok? Skupina peronistov (Cafiero, Bordón...) hoče, da se reforma ne omeji le na možnost ponovne predsedniške kandidature, marveč hočejo temeljito spremembo, modernizacijo ustavnih predpisov in zlasti „peronizacijo“ ustavne duše. In prav tega predsednik noče. Prvič, ker je duh v senatu precej oddaljen duhu sedanje vlade. Drugič, ker bi taka sprememba povzročila debato, ki bi zavlekla v nedogled možnost zakona o sklicanju ustavodajne skupščine. Menemu se pač mudi.

Kar pa se tiče poslanske zbornice, smo že neštetokrat omenili, da peronizem ne more zbrati zahtevani dve tretjini. Sedaj sanja o možnosti, kako bi razklali radikalno fronto in v svoje vrste pritegnili vsaj del radikalnih poslancev. To lepo zveni, a dejstvo je, da, roko na srce, Menem ne more biti popolnoma gotov niti o zadržanju številnih peronističnih poslancev. Eni so zvesti Duhaldeju, drugi sindikalnim vodjem, tretji Cafieru. Kaj dejati o mendoških? Kaj o zastopnikih prestolnice, ki jim je Menem porušil politično strukturo. Precej vode bo še preteklo, predno bo jasno, če je reforma možna ali ne.

Medtem pa se svet vrti naprej. Od 10. marca je novih šest argentinskih provinc brez vlakov. Córdoba, Santa Fe (obe največji za Buenos Airesom), Santiago del Estero, Tucumán, Chaco in Jujuy niso pristale na to, da bi krile celotni deficit železnice, ki vozijo čez njihovo ozemlje. Enostavno nimajo denarja. Le Buenos Aires, La Pampa in Río Negro še skušajo ohranjati železnice v prid svojega prebivalstva. In če upoštevamo, da je kriza v letalski družbi Aerolíneas Argentinas pustila brez zračne službe tudi mnoga argentinska mesta, se nahajamo pred dejstvom razklane države. Le ceste jo v mnogih primerih še povezuje-

Nad. na 6. str.

San Justo

Zaključek turneje po Sloveniji

Nedelja, 27. decembra 1992. Sv. maša v Dravljah. Lepa, nova cerkev je toplo pričakovala rojake iz Argentine. Pri maši je pel naš zbor. Po maši nas je pozdravil Nace Polajnar. Domačini so pripravili lepo presenečenje: farne družine so povabile po 2 ali 3 člane naše skupine na kosilo. Ko smo se zvečer srečali in smo si izmenjavali vtise, so si družine zelo potrudile, da bi bilo naše bivanje v Dravljah res udobno. Pogovor je potekal po domače, nekateri so nas celo peljali na izlet v hribe na Bled, Bohinj. Kako naj povrnemo toliko dobrot, smo se vpraševali? Oni pa so nam odgovorili: hvaležni smo vam za vaš obisk, ostanite zvesti svojim koreninam! Odhajali smo z občutkom, da smo zopet pridobili nove prijatelje.

Ponedeljek, 28. decembra. Spet na pot! Tokrat k morju, v prelepo kraško deželo. Prva postaja je bila v Kopru pri škofu Metodju Pirihu in njegovem tajniku Aleksandru Skapinu. Široko sta se nasmehnila, ko smo ju spomnili njunega obiska v Našem domu, ko sta nam rekla: „Na svidenje!“ Mi pa odgovorili: „Na svidenje tu ali tam!“ In sedaj smo tu. Burja ni dala miru, a hkrati je tudi vzela s seboj vsak delček utrujenosti. Ogledali smo si novo poslopje Ognjišča, katerega je France Bole ponosno razkazal. Potem smo šli v stolnico, ki je največja cerkev na Slovenskem. Tu smo videli zaklade nekaj stoletij stare kot npr. zlati kelih iz srednjega veka.

Že je bilo treba iti v gledališče, predstava je pred nami. Lepo, prisrčno gledališče je bilo priča navdušene publike, ki nam je s toplim aplavzom povrnila naš nastop. Prespali smo v hotelu. To je bilo zelo dobro za skupino, da tudi enkrat preživimo 24 ur skupaj, kajti zmeraj smo morali po nastopih domov in ni bilo časa, da bi se med seboj pogovorili, izmenjali kako idejo ali doživetje. Zjutraj smo zgodaj vstali in šli na pot na obisk slovenske Istre. Obiskali smo Piran in Portorož z okolico. Občudovali smo čistočo slovenskega jadranskega morja, na čolnih in jahtah so plapolale slovenske zastave.

Pripeljali smo se do slovenske Istre - Šavrinije. Iz te pokrajine smo se peljali v Hrastovlje. Tam stoji 500 let stara cerkev, kjer so šele pred nekaj leti odkrili freske še izza časa turških napadov. Ni ga kotička, ki ne bi bil poslikan, med drugimi stoji tudi svetovno znani prizor mrtvaškega plesa. Takoj smo morali zopet na pot, ker nas je čakal ogled živih jasic v Postojnski jami: čudovit preplet luči in zvoka je bil pravo razvedrilo za oči in dušo. S toplim občutkom smo se vračali v Ljubljano, kjer smo se udeležili vabilu gala večerje mladih kršćanskih demokratov. Posebno nas je pozdravil predsednik SKD prof. Lojze Peterle.

Sreda, 30. decembra. Leto se bliža h koncu. Pred silvestrovim večerom nas je čakal obisk v Teharje in Maribor. Teharje, nekoč kraj groze in smrti, danes miren in mehak. Križ stoji, kjer je nekoč stala stavba komande, okoli je drevje in umetno jezero, ki ne more preplaviti zgodovino smrti naših fantov in deklet, ki so se zgubljali v noči in nikdar več prišli nazaj. Bili smo razburjeni in nismo morali preko misli, da je bilo našim staršem in dedom prihranjenno trpljenje teharske groze in smo se tudi za to Bogu zahvalili.

Maribor nas je čakal z odprtimi rokami. Stolni župnik dr. Lipovšek in kaplan Les-

kovar sta poskrbela za prenočitev po družinah ter za prijetno bivanje v mestu ob Dravi. Zvečer je bila maša v mariborski stolnici, nato pa koncert našega pevskega zbora. Navzoč je bil tudi škof dr. Kramberger.

Žal je bila noč spet enkrat prekratka! Odhajali smo na Ptujsko goro. Cerkev je res lepa, pravi izraz človeške ljubezni do svete reči. Značilnost te cerkve je Marijin relief, kateri predseduje glavni oltar; v kipu Marija vzame celotno človeštvo pod svoj plašč. Marija je tudi v naša srca vlila materino toplino. Zunaj je bil strupen mrz, da je rinitil v kosti. Ogrelimo smo se z dobrim planinskim čajem v župnijski hiši. Z bolj ogreto dušo in telesom smo se vračali v Ljubljano, da bi se pripravili na poslovitev leta 1992. Praznovali smo v Domžalah v glavni hali, kjer smo skupno pričakovali novo leto.

1993 je že med nami. Želeli smo, da bi naša skupina ostala trdno povezana, da bi vsak izmed nas prejel obilo božjega blagoslova in naj bi z večjo ljubeznijo delali naprej. Misli so pa uhajale tja čez morje k našim družinam in tudi njim smo želeli vse dobro za leto, ki že pričena.

Petek, 1. januarja 1993. Preživeli smo dan pri svojih, zvečer smo se zbrali pri sv. maši v Fužinah pri Janezu Riharju. Po maši je Mladinski pevski zbor imel kratek koncert in akademijo na čast mladega mučenca Lojzeta Grozdeta, ki je v cvetočih letih sebe daroval Bogu v čast tistih vrednot, ki jih še danes svet prezira: mati - domovina - Bog!

Sobota, 2. januarja. To je dobro znamenje: začeli smo leto z delom. Idrija je pred nami. Pred kratkim je bil v Argentini dekan Stanko Medvešček, rojak iz Gorenjega polja pri Anhofem; takoj nam je prišel naproti in se spominjal lepih dni pri rojakeh v Argentini. Čakal nas je tudi krajevni župan Janez Podobnik (SLS). Ogledali smo si mesto, grad, rudarski in čipkarski muzej in že se je bilo treba pripraviti za nastop. Vsi smo se strinjali, da je 24 ur očitno premalo za en dan! Nastop je bil zelo uspešen, publika pa zelo hvaležna za naš obisk. Potem smo si ogledali idrijsko cerkev, ki je res ponos vseh domačinov: moderna, bogata, lepa. Zopet je bilo težko se posloviti. Vedeli pa smo, da je pred nami še nekaj nastopov in ni možno tu ostati.

Nedelja, 3. januarja. Napotili smo se k

sv. maši v Dob, po maši je zbor imel tudi kratek koncert. Bogati sprejem v župnišču je pričal o iskreni dobrodošlici. Obiskali smo tudi Moravče in takoj na kosilo v Tamarski dom, kjer smo imeli možnost ogledati si tipično kraško jamo. To je bil izredno zanimiv pogled podzemeljskega sveta.

Nastop je bil v kulturnem domu v Mengšu. Krajevni župnik Matej Zevnikar je nečak pokojnega msgr. Oreharja. V tem kraju smo zopet doživeli nepopisljive trenutke. Dvorana je bila pravi živ-žav, povsod je brstelo, dobra volja je kipela iz nasmejanih obrazov. Doživeli smo pravo slovensko toplino. K temu je veliko ljudi pripomoglo, med drugimi župan Ervin Anton Schwartzbart (SKD).

Nismo hoteli od tam, prelepo smo se imeli.

Pred nami je še zadnja točka naše turneje križem Slovenije. Odgovornost je velika: pripravljamo se za nastop v Cankarjevem domu. Vzeli smo si dva prosta dneva, da bi temeljito pregledali vse obleke, svoje in uniforme, ter sčistili glasove, saj bomo pravzaprav na tem odru predstavljali celotno slovensko skupnost, ki je zaradi krivice morala zapustiti domovino, čigar hčere in sinovi se danes vračajo h koreninam.

Prosta dneva smo tudi uporabili, da smo se oglasili na Ministrstvu za kulturo kot tudi za kratko vožnjo v Begunje, kjer smo se odzvali vabilu Slavka Avsenika v novo gostilno in razstavno galerijo.

Sreda, 6. januarja. Smo že tu! Verjetno del krivde za neporavnane račune in zavisti bivše Jugoslavije do republike Slovenije nosi ta kulturni center, ki nam nocoj odpira vrata: Cankarjev dom. Dobro vzdrževana stavba, čudoviti kompleks, moderna tehnologija ter funkcionalni prostori so naredili globok vtis. Pretresla nas je ogromna dvorana, kjer bo naš nastop, to je Gallusova dvorana, največja v Domu. Določili so nam kabinete in začelo se je štetje minut do 19.30, ko bomo stopili na oder. Občutki so zelo različni: samozavest, nestrpnost, strah, pričakovanje, odločnost, predvsem pa neizmerno veselje, da so se nam ta vrata odprla ter pozitiven odziv navdušene publike, ki je polnila dvorano.

Prva trema je mimo; petje, plesi in beseda se čudovito prepletajo. Ko hočemo priti k sebi, je predstava skoraj mimo. Vzdušje v dvorani je tako sproščeno in

prijateljsko, da se počutimo kakor „doma“. Nihče ne mara z odra po zadnjem pozdravu, vsi bi radi obdržali te trenutke kot trajen spomin. Veseli smo doseženega uspeha, še bolj nas veseli, da nas je Slovenija sprejela z odprtimi rokami ter dejstvo, da je še ogromno ljudi v tej naši lepi Sloveniji, ki niso dušo prodali in tako ostali zvesti samim sebi, narodu, Bogu in domovini.

Konec tedna je bil posvečen naši Koroški. Od 7. januarja do nedelje, 10. istega meseca smo bili gostje Krščanske kulturne zveze pri Gallusu, ki sta organizirala širok spored po vsej deželi. Poleg našega petja in plesa smo obiskali vrsto slovenskih organizacij, šol, domov in cerkva. Naj na hitro navedem nekaj naših obiskov:

Ravnatelj dr. Reginald Vospersnik nam je razkazal slovensko gimnazijo, kjer nam je zapel v pozdrav šolski zbor, ravnatelj dr. Janko Zerzer pa nam je razkazal Višjo gospodarsko šolo v Št. Petru. Ogledali smo si tudi Modestov dom, bili smo v Mladinskem centru na Rebrici in v Tinjah, v Kulturnem domu v Št. Primožu (kjer so nam lepo zapeli, med drugim naši znanci Gallusovci), bili smo v Katoliškem domu prosvete v Tinjah, v kulturnem domu Kassi v Škocjanu na ogledu igrice Do tiste stezice, bili pri maši v Globasnici, kjer so nam tudi zapeli, maševal pa je dekan Peter Sticker, bili smo tudi pri maši v Železni Kapli. Nastopili smo v Višji šoli za gospodarske poklice v Rožu, v Št. Primožu, sodelovali pri mašah v Železni Kapli in Globasnici. Ogledali smo si še Gospo sveto in Krnski grad. Prijazni Slovenci pa so nas vzeli na prenočevanje po posameznih družinah.

Bili smo zelo veseli prijaznega sprejema in zanimanja, veseli pa tudi, da smo lahko pokazali, da tudi mi v daljni Ameriki še beremo slovensko.

Zibelka slovenstva, draga Koroška, na svidenje in hvala!

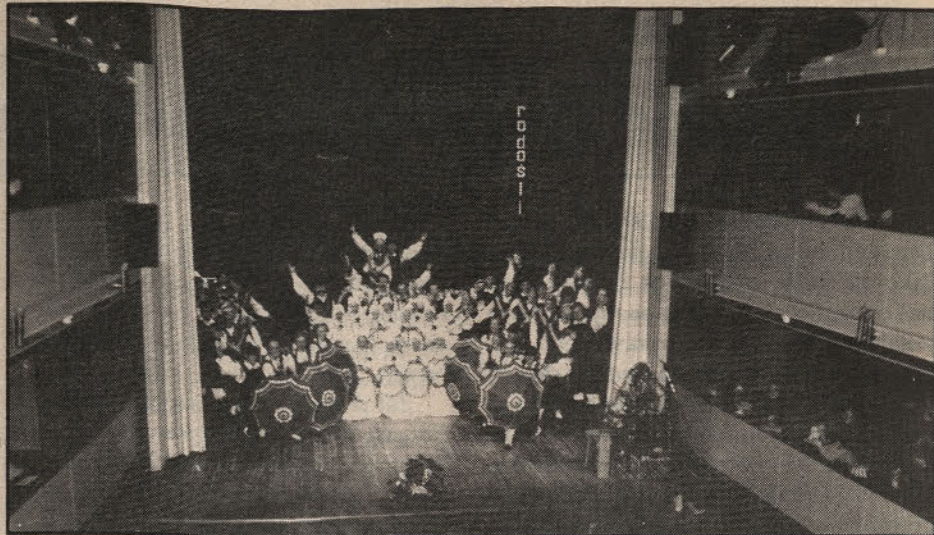
Tako je turneja prišla h koncu. Radi bi se od tu zahvalili vsem, na obeh bregovih oceana, ki so naše potovanje „Na obisk svojih korenin“ podprli in omogočili. Z naše strani se pa sedaj odpirajo nove možnosti in nove odgovornosti: Slovenija ni več samo pojem, pač pa konkretna realnost, ki se prikazuje v luči vrednot.

Mladinski zborček iz San Justa na obisku pri nadškofu dr. Šuštarju.

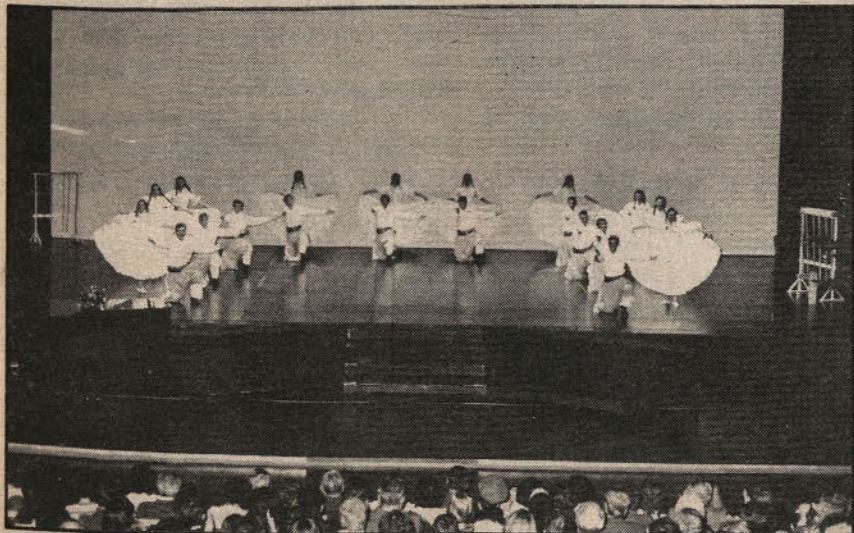

Zborček v Št. Joštu. Dirigira Andrejka Selan.

„Štirje letni časi“ v Idriji.

Argentinski plesi na odru Cankarjevega doma

Plesna skupina na odru v Mengšu.

Koncert v véliki Gallusovi dvorani Cankarjevega doma. Dirigira Andrej Selan.

V novi cerkvi v Dravljah. Pri orglah Ivan Vombergar.

Zborček v Mariboru
v naročju škofa Slomška

Veseli ples pred Šentjoščani

Fotografije:
Marko Vombergar

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENC V ARGENTINI

MARIBOR — Čudežna polja je ime rockovske skupine, ki je začela svojo kariero pred dvajsetimi leti. Takrat ni računala na kako slavno zgodovino, danes pa se lahko ponaša z desetimi kasetami; zadnja je izšla proti koncu lanskega leta in je praktično takoj pošla, predvsem na račun uspešnice 25 ur na dan. Izdala je tudi jubilejno kompaktno ploščo, na kateri so njene najbolj znane pesmi, med njimi Solze, Poštar zvon samo dvakrat in omenjena 25 ur na dan. Vsa ta leta deluje v nespremenjeni sestavi, ki bo predstavljala letos Slovenijo na pesmi Evrovizije. Recept za upeh Čudežnih polj: malo rocka, malo komercialne glasbe in malo popa.

DOLANE V HALOZAH — Podjetje EME je kupilo nekdanjo tovarno Olga Meglič in bo v njej izdelovalo maloserijska vozila. Najprej so jih mislili predelovati, potem pa so se odločili, da bodo na trg pošiljali Citroën XM v treh različicah: limuzino, cabrio in sanitetno vozilo. Od novomeškega IMV je odkupilo več strojev, ki mu bo omogočalo delati tudi za druge proizvajalce avtomobilov: stiskalnice za karoserijske dele iz vlečene pločevine in dva stroja za brizganje plastike, s katerima bo izdelovalo med drugim termoplastične odbijače.

KOPER — Cimos bo v svojem obratu za posebna vozila predeloval ne samo Citroënova vozila, pač pa bo v njem spreminjal v kombije rešilce, policijske avtomobile, tudi avtomobile drugih znamk: volkswagne, audije, mercedese, forde in peugeote. Lani je Cimos prodal skoraj 4.200 avtomobilov, vendar so dobavni roki dolgi med 60 in 90 dni. S krajšim dobavnim rokom bi lahko več prodali, a si prizadevajo, da bi kupce pritegnili s tem, da so cene nižje kot če bi avto kupovali v tujini.

KIDRIČEVO — V podjetju Talum imajo v skladiščih skoraj 37 ton odpadnega transformatorskega olja, ki ima PCB (poliklorirane bifenile). To so nevarne (strupene) snovi, ki jih ni tako lahko odpraviti, zato je podjetje že uredilo vse potrebne papirje, da jih izvozi v tujino, kjer jih bodo strokovno uničili.

LJUBLJANA — Na obeh univerzah, ljubljanski in mariborski, so bili mnjenja, da bi lahko sprejemne izpite na fakultetah nadomestili z maturo na gimnazijah in štiri-letnih strokovnih šolah. Te mature bi obsegale tri obvezne predmete (materinščina, matematika in tuj jezik) ter dva izbirna predmeta (od katerih je eden lahko strokovni predmet). Če bi vpisanih bilo več, kot je prostora, bi opravili izbor na podlagi uspehov pri maturi in še uspehov v 3. in 4. letniku.

LJUBLJANA — Društvo izgnancev Slovenije družni 11.000 rojakov, ki so bili med drugo svetovno vojno preseljeni iz domovine. Izdaja glasilo Vestnik, pripravlja pa tudi potovanja v nekdanja taborišča izgnancev v vzhodnih delih Nemčije. Predvsem pa hoče doseči tudi moralno in materialno zadoščenje za štiri leta izgnanstva.

LJUBLJANA — Kompas Design d.d. je nosilka projekta Rembrandt. Družba Rembrandt bo skrbela za spoznavanje slovenskih umetnikov v tujini; delovala bo na trgu likovne umetnosti kot tržni subjekt. Fundacija Rembrandt pa bo vsako leto podeljevala tri Rembrandtove cekine. Dobitniki bodo imeli v obdobju enega leta pravico do podpore 40.000 nemških mark, s katerimi bodo financirali razstave, kataloge in svojo promocijo. Letošnji dobitniki Cekinov so akademski slikarji Zmago Jeraj, Marjan

Gumilar in Sandi Cervek.

BASEL, Švica — Glasbena trilogija Emigranti je v tem mestu ponovno bila izvajana v celoti. Njen avtor je v Parizu živeči glasbenik Vinko Globokar, ki jo je skomponiral v osemdesetih letih, prva integralna izvedba pa je bila leta 1987. V njej sodelujejo štirje recitatorji, sopran, alt in bariton, razširjeni simfonični orkester, jazz trio, vizualni mediji, elektronika in pevski kvintet. V Baslu je sodelovalo več slovenskih pevskih moči pod taktirko Jürga Wittenbacha.

ČEDAD — Dvanajst skrivnostnih črk na oltarju v čedajski krstni kapeli bi lahko bil najstarejši zapis v slovenščini. Oltar je dal postavil langobardski grof Ratchis leta 749, kar bi pomenilo kar tristo let pred brižinskimi spomeniki. Stvar je v rokah zgodovinarjev in paleontologov, da povedo, če črke HIDEBOHORIT pomenijo „iti odkrivat Boga“ (grof je namreč oblekel meniško kuto v Montecassinu), ali pa je le grofov nadimek (visoki vitez), kot razlagajo napis nemški znanstveniki.

KRANJ — Center za socialno delo je predstavil rezultate ankete, izvedene med 931 osemšolci iz devetih kranjskih šol. Pogosto pije 8 odstotkov otrok, več kot četrtina pa je začela piti na svojem domu. Trije odstotki redno kadijo, prvi dim pa je poskusila že polovica. Kar 39 otrok (4%) pa so poskusili že razna mamila: LSD, heroin, hašiš, kokain, marihuano. Do podobnih rezultatov so se dokopali tudi raziskovalci v jeseniški in radovljiški občini.

LJUBLJANA — Radio Slovenija je dobila ponudbo (in jo tudi sprejela) za prenos v živo iz Metropolitan opere v New Yorku. Prvi sobotni priključek po radiu je poslušalcem prinesel Rossinijevo Semiramide, nato pa še Mojstri pevci nürnberški, Ples v maskah, Trubadur, Hoffmanove pripovedke, Dekle z zahoda, Čarobna piščal, Glumači in Cavalleria rusticana. Zaradi previsokih avtorskih pravic so se pri RTVS morali odpovedati prenašanju Kavalirja z rožo in Ariadna na Naksosu.

LJUBLJANA — Adria Airways je začela leteti na progi Ljubljana-Rim, ukinila pa je polete v Split, ker ji hrvaške oblasti dajejo neprimerne termine. Dva airbusa pa so dali v najem grškemu prevozniku, da s tem ublažijo krizo, ki se je pojavila z izgubo dalmatinskega trga. Po sporazumu slovenske in luksemburške vlade bo Adria tudi sodelovala pri rednem zračnem prometu med obema državama.

PORABJE, Madžarska — Slovenci v Porabju so ustanovili Kosičev sklad, s katerim bodo pomagali pri izobraževanju in šolanju v materinščini ter izdajanju publikacij o Slovencih na Madžarskem. Jožef Kosič je dolgo let maševal v slovenščini in s pisanjem spodbujal Slovence med Muro in Rabo, naj ne pozabijo na svoj jezik.

LJUBLJANA — Zoran Predin je eden izmed najpomembnejših glasbenih osebnosti v Sloveniji. Spada v skupino pevcev, ki so pred petnajstimi leti začeli mladini odpirati oči. Nastopal je tudi s skupino Lačni Franc. Zdaj je izdal samostojno larsersko ploščo z naslovom Gate na oči, na kateri so pesmi, ki so nastajale med 1990 in 1992. Pri plošči je sodelovala skupina Los Malancanos.

LJUBLJANA — Po podatkih statističnega zavoda naj bi lansko leto industrijska proizvodnja padla za 13,2%, kar je največji letni padec po drugi svetovni vojni. Istočasno pa so zabeležili, da je meseca decembra začela pot navzgor in si obetajo, da je to znak za gospodarski svet.

Osebne novice

Rojstvi: V družini dr. Maksa Dimnika in prof. Eve roj. Schiffrer se je 5. februarja rodil sin, ki bo pri krstu dobil ime Marko Marijan.

V družini letalskega majorja Tomaža Pavlovčiča in prof. Cvetke roj. Schiffrer se je 19. februarja rodila hčerka, ki bo pri krstu dobila ime Marija Mihaela.

Čestitamo!

Krsti: V nedeljo, 7. marca, je bila krščena v slovenski cerkvi Marije Pomagaj Lucijana Cukjati, hčerka Jožeta in Olge roj. Lenarčič. Botra sta bila Ana Marija Franze roj. Cujkati in Jože Lenarčič. Krstil je dr. Jure Rode.

Zaključek slovenske šole v San Luisu

Dvajsetega decembra smo zaključili slovensko šolo Mirka Kunčiča. Pripravili smo igrice „Miklavževa delavnica“. Otroci so doživeli zaigrano; zelo posrečeni so bili ključar sv. Peter, poštarček ter vsi angelčki, ki so spretno pripravljali darila, ki jih bi sv. Miklavž ponesel slovenskim otrokom na zemljo. Kot vsako leto nam je tudi letos lepo izdelal kulise Božo Urbančič.

Po igrici je sledila razdelitev spričeval, med katerim smo se poslovili od Andrejke Zupanc, ki je zaključila osnovno šolo.

Ob lepo okrašenih mizah, okusnem

V slovenski cerkvi Marije Pomagaj je bila v nedeljo, 7. marca, krščena Karolina Belén Vester, hčerka Nevenke Vester. Botra sta Danijel Vester in ga. Veronika Vester-Dimnik, krstil pa je župnik Jože Škerbec.

Krščen je bil 7. februarja 1993 v cerkvi Santa María de la Lucila Patricij Ivan Pipp, botrovala sta Giovanni Bertolo in Edita Pipp.

Vsem najlepše čestitke!

V dobrodelni sklad Zveze slovenskih mater in žena so darovali: dr. Vladimir Pezdirc v spomin Boža Starihe in ge. Frančič \$ 50; Šega, Tominec, Bajc in Vidmar iz ZDA U\$S 170; ga in g. J. R. iz ZDA v spomin ge. Alojzije Sparhakl, Boža Starihe in dr. Jožeta Dobovška U\$S 200.

Vsem iskrena hvala!

asadu in petjem božičnih pesmic smo zaslišali zvončkanje nebeskih angelov. Tako smo prisluhnili, saj smo vedeli, da prihaja sv. Miklavž ter parkeljni.

Najlepše se zahvaljujemo župniku Gustavu Méndezu, ki nam je posodil farno dvorano. On kar ni mogel razumeti, da tako malo družin pripravi tako lep večer. Polagal nam je na srce, naj na noben način ne opuščamo svojih navad ter se ne izneverimo svojim koreninam.

Marija Kopač
Urbančičeva

vnem obisku.

Ugledna gosta je uvodoma predstavil lic. Marijan Schiffrer in odprl razgovor s številnimi poslušalci. Ljudi je predvsem zanimala njuna pot k Bogu in Cerkev, od katerih sta bila toliko let oddaljena. Prepričljivi odgovori so napravili globok vtis na vse.

SLOVENSKA PRISTAVA

Tombola

Požrtvovalni odbor Slovenske pristave v Castelarju je v nedeljo, 7. marca, priredil tradicionalno tombolo. Na prostem se je ob mizah zbralo izredno veliko prijateljev starostne domačije slovenske skupnosti. Po izjavi predsednika Janeza Jelenca in Nandeta Česarka, motorja celotne prireditve, je bila letošnja tombola ena najboljših v zadnjih letih. Lepa darila so zadovoljile številne udeležence. Odbor se zahvaljuje vsem darovalcem, članstvo Pristave pa požrtvovalnemu odboru za njegovo delo.

Bil je krasen dan. Lepšega si skoro ne bi smeli želeli. Navzočnost dr. J. Savellija je udeležence zelo razveselila. Njemu in zetu Gaserju, ki ga je tokrat nadomestil Dominik Oblak, so vsi želeli zdravstveno najboljše. Prireditve se je udeležil tudi župnik Franče Himmelreich. Smo ga vedno veseli, žal, da se redko oglašja med nami.

Na letošnji prireditvi so imeli srečo slovenski rojaki. Prvo nagrado je srečolov prisodil Igorju Ahčinu z videom in Marjanu Vivodu TV sprejemnik. Prisotni so z navdušenjem pozdravili „srečnike“, še z večjo vneto pa sprejeli novico, da je zmagal „River“. Pristava, kar tako naprej — vse za ohranjanje slovenstva.

Pristavski

Srečanje z mladimi iz Slovenije

V nedeljo, 7. februarja je obiskala Slomškov dom skupina mladih krščanskih demokratov iz Slovenije, ki so na študijskem obisku v Argentini. Skupino sestavljajo: Sandra Kržan, Primož Bulc, Jernej Videtič in Slavko Rezonja. Predsednik Doma lic. Marijan Schiffrer jim je zaželel dobrodošlico, nakar so se mladi predstavili in podali kratek pregled sedanjega položaja v Republiki Sloveniji. Številni poslušalci so nato stali vprašanja v zvezi z zadnjimi volitvami v Sloveniji in sestavo vlade. Obiskovalci so prikazali ozadje dogodkov ob vstopu krščanske demokracije v vlado, navajali razloge za in proti in skušali razumeti tudi naše pomisleke. Vsekakor se bodo v tem vladnem obdobju postavljali temelji bodočemu družbenemu in gospodarskemu redu. Pri kuhi tako imenitne juhe pa je pametno biti zraven, ko se bodo dodajale razne začimbe, ki pa lahko odločilno vplivajo na njen okus.

Še en obisk

V nedeljo, 21. februarja sta se mudila med nami dr. Alenka in dr. Taras Kermauner. Ga. Alenka je znanstvenica in tudi mladinska prisateljica, njen mož Taras pa je literarni kritik in filozof in med drugim tudi avtor trilogije Slovenski čudež v Argentini. Po šestmesečnem delovnem obisku med Slovenci v Argentini, med katerim sta preštudirala tekste, ki jih je emigracija tu izdala, se zdaj vračata težko obložena v domovino. Med njuno prtljago niso le naše knjige in revije temveč tudi tekst 1800 strani, ki ga je dr. Taras napisal na tem delo-

OBVESTILA

ČETRTEK, 11. marca:

Seja upravnega sveta Zedinjene Slovenije ob 20 v društvenih prostorih

SOBOTA, 13. marca:

Srednješolski tečaj: ob 14 seja profesorjev, ob 15 popravni izpiti, ob 17 vpisovanje, ob 18 začetna sv. maša.

NEDELJA, 14. marca:

Ob 17 sv. maša za raj. Alberta Čuka pri Svetogorski Mariji, J. P. Varela 5272, Villa Devoto.

ČETRTEK, 18. marca:

Sanmartinska Liga žena-mati ima sestanek ob 18.30 uri,

PETEK, 19. marca:

Seja Medorganizacijskega sveta v Slovenskem domu v San Martinu ob 20.

SOBOTA, 20. marca:

Pričetek tečaja slovenščine za špansko govoreče otroke v Slovenski hiši ob 9.30.

NEDELJA, 21. marca:

Letno zborovanje KA v Slovenski hiši. Ob 9.30 maša, nato v dvorani zborovanje.

V Slovenskem domu v Carapachayu bo skupno družinsko kosilo.

SREDA, 31. marca:

1. sestanek Zveze slovenskih mater in žena ob 17. uri v Slovenski hiši. O temi: Ob 60-letnici Slovenskega dušnega pastirstva v Argentini bo govoril dr. A. Starc.

CVETNA NEDELJA, 4. aprila:

Občni zbor Zedinjene Slovenije ob 9.30 v Slovenski hiši.

Sv. maša in skupno kosilo v Rožmanovem domu

V Slovenski vasi bo ob 16. uri v Hladnikovem domu 41. letni občni zbor društva

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

jo, a tudi te so precej zapuščene, kljub privatizaciji in „mostnini“ (peaje). Koliko prihrani država z ukinitvijo železnic v šestih provincah? Mesečno 6 milijonov dolarjev. Ista vsota, ki jo država plačuje privatnim lastnikom cest kot „prispevek“, kljub temu, da ti privatniki nabirajo lepe denarce za ceste, ki jih kaj malo oskrbujejo. To je tudi korupcija.

Krekova banka d.d.

Maribor — Slovenija

vabi vse Slovence v Argentini, da postanejo njeni delničarji. Naložbe po DEM 200.- (ca. \$ 125.-) lahko vplačate v

SLOGI

Bmé. Mitre 97 - Ramos Mejía,

ki je prevzela zastopstvo te banke za Argentino. Vsem našim članom nakup deležev lepo priporočamo. Pokažimo svojo solidarnost s to prvo slovensko banko, ki bo poslovala po krščansko-socialnih načelih!

Uprava odbora

Kreditne zadrage in Mutuala SLOGA

Nova slovenska zaveza

Ker je potekla naročnina ZAVEZE in članarina NOVE SLOVENSKE ZAVEZE, prosimo vse naročnike in interese, da obnove naročnino za leto 1993 oziroma se naroče nanovo.

Društvo NSZ je v tem letu združilo naročnino in članarino in sicer znaša normalna 30 dolarjev, podporna pa 50 dolarjev. Naročnina samo za revijo Zaveza pa znaša normalna 20 dolarjev in podporna 30 dolarjev.

Prosim, da plačate naročnino kot dosedaj v pisarni Zedinjene Slovenije ali v dušnopastirski pisarni v Slovenski hiši, Ramón L. Falcón 4158.

TEČAJ SLOVENŠČINE ZA ŠPANSKO GOVOREČE OTROKE

Pouk vsako soboto

od 9.30 do 12.30

v Slovenski hiši

z začetkom 20. marca

ASOCIACION ESLOVENIA UNIDA

Personería Jurídica: Decreto Nº 1933\62 - Registro C 3754-59

CONVOCATORIA

En cumplimiento de las disposiciones legales y estatutarias se convoca a los señores asociados a la Asamblea General Ordinaria, que se realizará el día 4 de abril de 1993, a las 9 horas 30 minutos en el local de la calle Ramón L. Falcón 4158, Capital Federal, para tratar el siguiente

ORDEN DEL DIA:

- 1 - Designación de 2 socios para refrendar, conjuntamente con el presidente y el secretario, el Acta de la Asamblea.
- 2 - Lectura del Acta de la Asamblea anterior.
- 3 - Consideración de la Memoria, el Balance General, la Cuenta de Gastos y Recursos y el Informe de la Comisión Revisora de Cuentas, correspondientes al Ejercicio comenzado el 1º de enero de 1992 y finalizado el 31 de diciembre de 1992.
- 4 - Aprobación de la cuota social a partir del 1º de enero de 1993.
- 5 - Elección del Consejo Directivo, la Comisión Revisora de Cuentas y el Tribunal de Honor, todos por 2 años.

Transcurrida una hora después de la fijada en la Convocatoria, la Asamblea se realizará conforme al artículo 10º de los Estatutos Sociales con el número de los socios presentes.

EL CONSEJO DIRECTIVO

Policaji bi stavkali

Sindikat slovenskih policajev je za petek, 8. I. 93, napovedal šesturno stavko. Po besedah predstavnikov policijskega sindikata so se za stavko odločili zaradi vladnega kršenja kolektivne pogodbe. Policijski sindikat je ob napovedi stavke zaprosil državljanke, naj z razumevanjem sprejmejo odločitev o stavki in prizadevanja za izvajanja pravnega reda v državi. Hkrati so državljanom odsvetovali potovanja v tujino, saj bi stavka utegnila podaljšati marsikatero vrsto. Za stavko so bile tudi tokrat krive plače: sindikat je zahteval pogajanja o tem, na kakšen način bi se izplačala razlika med dobljenimi in zakonsko predvidenimi plačami od junija meseca naprej. Če država ne bi bila pripravljena na pogovore, so policaji pripravili dodatne stavke. In vendar stavke ni bilo, saj se je policijski sindikat na pogovorih sprijaznil z dosežkom iz pogovorov z vlado.

V Slovenskem domu v Carapachayu

bo v nedeljo, 21. marca,

SKUPNO DRUŽINSKO KOSILO.

Prijatelji Doma, lepo vabljeni!

Poravnajte naročnino!

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Propietario: Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA

Teléfono y Telefax: (54-1) 643-0241

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión Nº 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión Nº 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 60; ZDA in Kanada pri pošiljanju z letalsko pošto 100 USA dol.; obmejne države Argentine 90 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa za pošiljanje z navadno pošto 75 USA dol.

Čeke na ime „ESLOVENIA LIBRE“

Stavljenje in oblikovanje:

MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 362-7215
(1101) Buenos Aires

„Jaz sem pot, resnica in življenje.“

Vsem prijateljem in znancem sporočamo, da je v Dorenberku dne 9. februarja 1993 umrl gospod

BRANKO BRIC

V imenu primorskih prijateljev iz Argentine izrekamo iskreno sožalje ženi, otrokom in ostalemu sorodstvu. Molimo zanj!

Lučka Kralj-Jermanova z družino

Bariloče, 8. marca 1993

Prijateljem sporočamo, da je na Mali Loki v samostanu sester sv. Križa v miru Gospodovem zaspala naša draga teta

sestra RADOVANA KRALJ

Pokopali so jo v Ljubljani na Žalah. Priporočamo jo v molitev!

Aleš Kralj in Lučka Kralj Jermanova z družinama

Bariloče, Buenos Aires, 8. marca 1993.

„Pridi, dobri in zvesti služabnik, v malem si bil zvest...“

Dne 27. januarja 1993 je odšla k Bogu gospa

ANA MEHLE roj. GRUDEN

Zahvaljujemo se vsem, ki ste mammo obiskovali v njeni bolezni, prelatu dr. A. Starcu in g. Bidovcu, ki sta mami nosila sv. obhajilo; vsem, ki ste mammo kropili in jo spremili k večnemu počitku in vsem darovalcem cvetja.

Hvala župniku Pablu za molitve ob krsti, g. Tonetu Bidovcu za daritev svete maše in poslovilne besede, prelatu dr. A. Starcu za vodstvo pogreba.

Žalujoci: sin Lojze z ženo Marijo,

hči Anica,

hči Marija z možem Andrejem,

vnuki: Andrej z ženo Kristino in hčerko Mikaelo, Mirjam, Andrejka, Marjanka, Marta in Martin.

Spodnja Slivnica pri Grosuplju, Ljubljana, Buenos Aires.